

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 lutego 2015

Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy VI Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Barbara Ciwińska

Protokolant Izabela Katryńska

po rozpoznaniu w dniu 17 lutego 2015 r. w Warszawie

na rozprawie sprawy

z powództwa T. L.

przeciwko małoletniej A. L. (1) reprezentowanej przez matkę M. L.

o obniżenie alimentów

oraz z powództwa T. L. przeciwko M. L.

o ustalenie że obowiązek alimentacyjny wygaś

oraz w powództwa małoletniej A. L. (1) reprezentowanej przez matkę M. L. przeciwko T. L. o podwyższenie alimentów

1. powództwo T. L. o obniżenie alimentów na rzecz małoletniej córki A. L. (1) oraz o ustalenie że wygaś jego obowiązek alimentacyjny wobec byłej żony M. L. oddała,

2. powództwo małoletniej A. L. (1) o podwyższenie alimentów oddała,

3. pozostawia strony przy poniesionych kosztach postępowania.

UZASADNIENIE

T. L. pozwem z dnia 24 marca 2014 roku wniósł o obniżenie alimentów zasądzonych od niego wyrokiem Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy VI Wydział Rodzinny i Nieletnich z dnia 26 października 2010 roku (sygn. akt VI RC 189/10) na rzecz jego małoletniej córki A. L. (1) z kwoty 3 500 złotych do kwoty 1 000 złotych miesięcznie i ustalenie, oraz że wygaś jego obowiązek alimentacyjny wobec byłej żony M. L. ustalony w wyroku Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w W. sygn. akt VI RC 189/10 na kwotę 1000 (jeden tysiąc) złotych miesięcznie.

Pozwana **M. L.** pismem z dnia 11 maja 2014 roku, działając w imieniu własnym oraz małoletniej córki A. L. (1) wniosła o oddalenie powództwa w całości. Wniosła również o podwyższenie alimentów na rzecz małoletniej A. L. (1) z kwoty 3 500 złotych do kwoty 4 500 złotych miesięcznie.

T. L. wnosil o oddalenie powództwa o podwyższenie alimentów.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 25 października 2007 roku sygn. akt VI C 2250/06 został orzeczony rozwód między T. L. i M. L., w którym to wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnią A. L. (1) ur. (...) powierzone zostało obojgu rodzicom. Kosztami utrzymania małoletniej obciążeni zostali oboje rodzice, udział ojca w tych kosztach

ustalony został na kwotę 2000 złotych miesięcznie na rzecz małoletniej A. L. (1). W dniu 20.11.2007 roku od wyroku Sądu I Instancji apelację wniosła M. L. zaskarżając przedmiotowe orzeczenie w części dotyczącej obciążenia kosztami utrzymania małoletniej córki przez oboje rodziców. Sąd Apelacyjny w Warszawie VI Wydział Cywilny sygn. akt VI A Ca 516/08, zmienił powyższy wyrok w ten sposób, że kwotę 2000 złotych podwyższył do kwoty 3000 złotych. Następnie w wyroku Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w W. sygn. akt VI RC 189/10 podwyższono alimenty na kwotę 3 500 złotych na rzecz A. L. (1) oraz zasądzono na rzecz M. L. kwotę alimentów w wysokości 1000 (jeden tysiąc) złotych miesięcznie.

Przed orzeczeniem rozwodu M. L. prowadziła własną działalność gospodarczą jako nauczyciel języka angielskiego, z tego tytułu uzyskiwała dochód w wysokości 4 000-7000 złotych. Córka stron miała w tym czasie osiem lat. Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w W. uznał w wyroku z 26.10.2010 roku w sprawie sygn. akt VI Rc 189/ 10 , że zasądzona kwota alimentów na rzecz małoletniej nie jest wystarczająca i zwiększył ją do kwoty 3 500 złotych, zasądził również alimenty na rzecz M. L. w kwocie 1000 złotych miesięcznie. W uzasadnieniu orzeczenia zostało podniesione, że porównując sytuację materialną małżonka niewinnego z taką, jaka występowałaby, gdyby rozwód w ogóle nie został orzeczony i małżonkowie kontynuowali by pożycie, nastąpiło pogorszenie sytuacji majątkowej pozwanej, gdyż zasadniczemu zmniejszeniu uległy dochody samej pozwanej. Pomimo tego, że matka i córka pozostały we wspólnym mieszkaniu byłych małżonków oraz korzystały z dochodów z drugiego mieszkania, to na matce spoczywał zasadniczy ciężar opieki i wychowania. K. ciągłego zajmowania się dzieckiem uniemożliwiał jej podjęcie pracy w godzinach popołudniowych i wieczornych. Natomiast dochody małżonka, kształtowały się wówczas na poziomie 15 000 złotych miesięcznie.

Od orzeczenia wyroku ustalającego ostateczną kwotę alimentów upłynęło 5 lat. Obecnie **T. L.** ma 42 lata. Pracuje w firmie (...) na stanowisku S. L. at P., jego miesięczne wynagrodzenie wynosi netto 15.642,59 złotych miesięcznie. Żyje w związku partnerskim z A. T., z którego ma dwójkę synów : A. L. (2) (5 lat) i A. L. (3) (1,5 roku). Koszty utrzymania dwójki małoletnich dzieci powód wyliczył na około 7000 złotych miesięcznie. Dotychczas T. L. mieszkał w O. w mieszkaniu swojej partnerki wraz z dziećmi. Obecnie rodzina przeprowadziła się do nowego większego lokalu (pow. 150 m), który zakupiony został za kwotę 800 tys. złotych przez powoda wyłącznie na jego własność. Koszty mieszkaniowe, w tym raty kredytu opłacane są przez T. L.. A. T., ma 34 lata pracuje jako menager w firmie (...), zarabia około 5000 zł netto. Ma dwójkę dzieci, z których starsze dziecko uczęszcza do przedszkola, a młodszemu opiekuje się babcia dziecka. A. T. jest właścicielką lokalu w którym poprzednio mieszkała z T. L. i dziećmi a który obecnie może odpłatnie wynajmować, ale tego nie robi, oraz samochodu marki N. (...) o wartości 23 tys. zł, który zakupiony został za około 30 tys. złotych. Zeznała, że wraz T. L. i małoletnimi dziećmi dwa razy w roku wyjeżdżają na wakacje, w tym roku wybierają się wszyscy na K. co będzie kosztowało ok. 9.000 złotych na co zaliczkę w kwocie 2.000 złotych wpłacił już T. L..

M. L. ma 41 lat, wykształcenie wyższe, nadal prowadzi działalność gospodarczą, uczy języka angielskiego. Jej miesięczny dochód obecnie wynosi 6 967 złotych. Mieszka nadal w tym samym mieszkaniu, sama wychowuje córkę. Wynajmuje mieszkanie przy ul. (...) w W. , z którego opłaty są odkładane na potrzeby córki A., zgodnie z ustaleniami między powodem a pozwaną. Oszczędności z tego tytułu opiewają na kwotę około 30-40 tys. złotych. Suma ta została podzielona na lokatach, których właścicielką jest pozwana . M. L. osiada samochód marki T., którego wartość wynosi około 70 tys. złotych. Działalność gospodarczą prowadzi w mieszkaniu, nie wynajmuje lokalu. Pozwana twierdzi, że wzrosły koszty utrzymania A., zmieniły się też jej zainteresowania. Miesięczne wydatki na małoletnią zostały wyliczone na kwotę od 5 060 zł do 10 080 zł, w tym: szkoła 200 złotych, opieka 800 złotych, korepetycje 980 złotych, zajęcia dodatkowe 840 złotych, koszt dojazdu na zajęcia 100 złotych, zabawki i książki 300 złotych, mieszkanie 540 złotych, żywność 600 złotych, ubrania 800 złotych, lekarstwa 150 złotych, środki higieniczne 200 złotych, rozrywka 50 złotych. M. L. wskazała, że powód nie bierze żadnego udziału w wychowywaniu ani opiece nad córką, sama ponosi koszty jej utrzymania. Zarzuca również, że wskazana przez T. L. miesięczna kwota na utrzymanie dwójki dzieci z kolejnego związku jest zawyżona.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dokumenty dołączone do akt oraz dowód z przesłuchania w charakterze świadka A. T. i dowód z przesłuchania stron w trybie art. 299 i 304 Kodeksu postępowania cywilnego.

Sąd Rejonowy zważył co następuje:

Zarówno powództwo o podwyższenie alimentów jak i powództwo o ich obniżenie na rzecz małoletniej A. L. (1) należało oddalić. Oddalić należało również powództwo o wygaśnięcie obowiązku alimentacyjnego T. L. wobec jego byłej żony M. L..

Obowiązek alimentacyjny jest jednym z podstawowych obowiązków ciążących na obojgu rodzicach względem ich małoletnich dzieci. Zgodnie bowiem z dyspozycją art. 133 § 1 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samo, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania.

W myśl przepisu art. 128 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego obowiązek dostarczania środków utrzymania, a w miarę potrzeby także środków wychowania (obowiązek alimentacyjny) obciąża krewnych w linii prostej oraz rodzeństwo. Ojciec dzieci jest zobowiązany w pierwszej kolejności. Zgodnie z treścią art. 135 § 1 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Chodzi przy tym o zapewnienie uprawnionym prawidłowych, a nie jedynie minimalnych warunków bytowania.

Obowiązek alimentowania, zwłaszcza rodziców wobec dzieci, z reguły utrzymuje się przez dłuższy czas. Towarzyszą temu nieodłącznie zmiany okoliczności, które kształtują zakres świadczeń alimentacyjnych. Z tego też powodu ustawodawca przewidział możliwość zmiany wysokości świadczeń alimentacyjnych. Zgodnie z brzmieniem art. 138 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Przez zmianę stosunków należy rozumieć istotne zwiększenie lub zmniejszenie się możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego, jak również istotne zwiększenie lub zmniejszenie się usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego. Przy czym podstawę takiego powództwa może stanowić tylko taka zmiana stosunków, która nastąpiła nie wcześniej niż po uprawomocnieniu się wyroku zasądzającego alimenty, albowiem powództwo nie może zmierzać do weryfikacji prawomocnego orzeczenia sądu dotyczącego obowiązku alimentacyjnego (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 maja 1999 r., sygn. I CKN 274/99 i z dnia 27 lipca 1999 r., sygn. I CKN 687/98).

Przede wszystkim należy wskazać, iż aby możliwa była zmiana wysokości świadczeń alimentacyjnych zmiana stosunków wskazywana przez każdą ze stron musi mieć charakter istotny, wpływający niewątpliwie na usprawiedliwione potrzeby uprawnionego, bądź na zarobkowe i majątkowe możliwości zobowiązanego. Podkreślenia ponadto wymaga, że w doktrynie podnosi się, iż potrzeby usprawiedliwione to takie, których zaspokojenie pozwala uprawnionemu żyć w warunkach odpowiadających jego wiekowi, stanowi zdrowia, wykształceniu etc. Potrzeby te powinny być rozpatrywane w odniesieniu do konkretnego przypadku.

Ostatni raz wysokość alimentów od powoda na rzecz małoletniej pozwanej A. L. (1) oraz M. L. zasądzona została wyrokiem Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy VI Wydział Rodzinny i Nieletnich z dnia 26 października 2010r w kwocie po 3 500 złotych na rzecz małoletniej A. L. (1) oraz na rzecz M. L. w kwocie po 1000 złotych miesięcznie.

W ocenie Sądu, powód nie wykazał, aby zmniejszyły się usprawiedliwione potrzeby pozwanych. Jak wynikało z zeznań M. L. oraz przedłożonych dokumentów usprawiedliwione potrzeby dziecka są nawet wyższe, niż w czasie orzekania w ostatniej sprawie alimentacyjnej. Jest to związane z naturalnym rozwojem, a obecny okres życia małoletniej jest czasem intensywnego rozwoju dziecka, wymagającym zwiększonych kosztów utrzymania. Do tego dochodzą wszystkie stałe wydatki związane z wyżywieniem, ubraniem, leczeniem, zapewnieniem małoletniej warunków mieszkaniowych pozostających na tym samym poziomie. Sąd przyjął, że rodzina przed rozwodem żyła na poziomie powyżej przeciętnej, a dziecko ma prawo do życia na takim poziomie, na jakim żyło, gdy ich rodzice tworzyli jeszcze rodzinę. Odnosząc

się do możliwości majątkowych powoda przyjęto, że pozostają one na takim samym poziomie, jak w czasie sprawy rozwodowej. Sąd uwzględnił rosnące koszty utrzymania małoletniej, jednakże miesięcznie wyliczoną kwotę od 5 060 do 12 360 złotych uznał za zawyżoną, stąd nie orzekł podwyższenia dotychczas zasądzonych alimentów, uznając obecną kwotę alimentów za wystarczającą.

Zdaniem Sądu, powód nie wykazał również zmniejszenia swoich możliwości zarobkowych oraz majątkowych. Powód nie prowadzi już działalności gospodarczej. Jednak miesięczne wynagrodzenie z tytułu pracy na stanowisku S. L. at P., Central (...) wynosi netto 15.642,59 złotych miesięcznie. W ostatnim czasie zakupił mieszkanie o powierzchni 150 m, którego wartość to 870 tysięcy złotych przez co zwiększył swój majątek. Miesięczne raty kredytu mieszkaniowego spłaca powód w kwocie 4 000 złotych. Pozwanego stać również na wyjazdy wakacyjne zimowe oraz letnie z rodziną. Średni ich koszt to 8000 złotych. Z zeznań A. T., wynika że obecnie planują wyjazd na K. w czerwcu. Wyliczony koszt podróży to 9 000 złotych. Powyżej przytoczone okoliczności potwierdzają fakt, że sytuacja zarobkowa powoda nie uległa pogorszeniu, żyje on na wysokim poziomie.

Zaznaczyć należy również, że zgodnie z wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie rozwód pomiędzy małżonkami nastąpił z winy T. L.. Zatem jako małżonek wyłącznie winny, jest on zobowiązany do świadczeń alimentacyjnych na rzecz byłej małżonki M. L.. Przesłanką, która warunkuje powstanie obowiązku alimentacyjnego małżonka wyłącznie winnego rozkładu pożycia jest spowodowanie przez rozwód istotnego pogorszenia sytuacji materialnej małżonka niewinnego, nie mające jednak cech niedostatku. Nie budzi wątpliwości Sądu okoliczność, iż nastąpiło pogorszenie sytuacji materialnej powódki. Po rozwodzie doszło do zmniejszenia środków finansowych jakimi powódka rozporządzała w trakcie małżeństwa. Podkreślenia wymaga również brak zainteresowania powoda utrzymywaniem kontaktów z dzieckiem, który spowodował iż cały ciężar opieki i wychowania spoczywa obecnie na matce.

W ocenie Sądu, podstawą do obniżenia alimentów nie może być również fakt założenia przez powoda nowej rodziny. Partnerka powoda jest specjalistka do spraw logistycznych w firmie (...). Ma stałą umowę o pracę. Jej miesięczne wynagrodzenie wynosi 5 000 złotych. W 2007 roku kupiła mieszkanie o wartości 240 tysięcy złotych, które obecnie może wynajmować uzyskując dodatkowy dochód. Zdaniem Sądu wyliczone koszty utrzymania małoletnich dzieci A. i A. na kwotę 7 000 zostały znacznie zawyżone. Biorąc pod uwagę łącznie otrzymywane przez T. L. i A. T. miesięczne wynagrodzenie w kwocie około 25 tysięcy złotych, powinno być wystarczające na realizację potrzeb ich oraz ich małoletnich dzieci. Ponadto należy stwierdzić, iż T. L. decydując się na założenie nowej rodziny winien był liczyć się z dodatkowymi kosztami, a zatem w obecnej chwili nie może z tego tytułu domagać się obniżenia alimentów na rzecz dziecka z pierwszego związku oraz zniesienia obowiązku alimentacyjnego wobec byłej żony przy orzeczeniu rozwodu z jego winy. Fakt, że T. L. zakupił nowe duże mieszkanie i podjął się spłaty związanego z tym olbrzymiego kredytu jest jego własną dobrowolną decyzją umotywowaną chęcią zwiększenia swego majątku, nie może się to jednak odbywać kosztem utrzymania małoletniej A. L. (1).

Mając na uwadze powyższe Sąd Rejonowy orzekł jak w sentencji wyroku.